

Küsmüş

— sadeceo · 06 Kasım 2013

Kalemler küsmüş bana, yazmaz arzuhalim,
Yeter ki vuslat olsun yeter bana bir hasır ile kilim.
Seven de sevilen de sevdasında samimi değil ise,
Menzil murad almazlar akıbetleri olur elim.

Şeyda bülbüller küsmüş, şakımıyorlar aşkın bahçesinde,
Sevdalılar buluşurlar aşk ve şevkle sevda çeşmesinde.
İşin kolayına kaçılmadan sevdalar yaşanıyorsa,
Yüce yaradanın nuru belirir, sevip de sevilenlerin çehresinde.

Seven gönül küsmüş, ağırlamıyor artık misafır bile,
Karşılıksız sevenlerin çektiği sıkıntılar, anlatılır dileden dile.
Sevilen naz ve cilvesiyle,
Seven'i koşturuyorsa ardından,
Anlatmakla bitmez sevenin çektiği envai türlü çile.

Pınarlar küsmüş sevda bahçelerine akıyor şarıl şarıl,
Seven kavuşmak için sevdiğine çalışmalı harıl harıl.
Sevilen kaşlarını çatmış arkasına bakmadan gidiyorsa,
Koş kucakla belinden aşk ve şevkle boynuna sarıl.

Sevda sürmeli gözler küsmüş görülmesi gerekeni görmüyor,
Aşkın örümceği yorulmuş mahirce ağını örmüyor.
Seven de sevilen de binmişler aşkın nallanmış atına,
Kördüğüm olur yularıkimse çözmüyor.

Kınalı nasırlı eller küsmüş sevdiğine yazmıyor mektup,
İçi dolu sevdalar sevene de sevilene de aşk ile eder hitap.
Sevda meclisinde sevdalar anlatılırken,
Fırıncının aşkı misali, seven sevdalanır olur mahir bir katip.

Yedi veren Muhammedi güller küsmüş vermiyor kokusunu,
Sevda yolunun yolcuları pür dikkat dinlemeli aşkın usunu.
Aşkın büstünü sevda bahçelerine dikmek isteyen,
Bir bakışta anlamalı düşmanını dostunu.

30/Ekim/2013